

Arrest

nr. 299 550 van 8 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Rreshën (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. U werd geboren in Rreshën (Albanië) en in 1987 huwde u wettelijk met M.V. (...) (O.V. (...)). Jullie hebben twee kinderen, K. (...) en L. (...). In 1997 vermoordde L. (...), ook gekend onder de naam A., M. (...), A.N. (...) in het dorp Smize (Rreshën, Albanië). U bent een familielid van L. (...) via jullie grootvaders langs vaderskant die broers zijn. U weet niet waarom hij A. (...) vermoordde, maar L. (...) hield zich bezig met illegale praktijken. Er werd een bloedwraak verkondigd. De vader van de vermoorde A. (...) was een goede vriend van uw vader en hij zei tegen uw vader na de moord dat hij wist dat zijn gezin er niets mee te maken had, maar dat hij twee zonen heeft en niets kan garanderen. Hij raadde uw vader aan zijn zonen

naar het buitenland te sturen. U en uw broer S. (...) gingen naar Griekenland. Uw broer A. (...) was al eerder naar Griekenland gegaan en uw broer L. (...) bleef in Rreshën werken als politieagent. Uw mindervalide broer M. (...) bleef bij uw vader wonen. Uw echtgenote bleef in Rrëshen wonen. In 2000 keerden u en uw broer S. (...) terug naar Albanië. S. (...) ging in Tirana wonen en u ging met uw gezin naar Velipojë, waar de familie van uw echtgenote woont, en dat ver van Rrëshen ligt. Jullie bouwden hier een hotel uit. L. (...) werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van negentien jaar, maar hij kwam via corruptie al vrij na zeven jaar. In 2011 overleed de vader van A.N. (...). Omdat hij zijn zonen onder controle hield, vreest u dat na zijn overlijden zij toch nog wraak zouden nemen. In 2012 vermoorde L. (...) dan opnieuw twee mensen, P. (...) en E.N. (...), in Rreshën. Hij verwondde tevens P.N. (...) die later overleed. Uw vader belde u na deze moorden op en gaf u de boodschap dat u zichzelf diende op te sluiten. Jullie gingen bij de vader van uw echtgenote wonen in Velipojë waar jullie niet meer buitenkwamen. Uw zoon kon hierdoor niet meer naar school, maar uw dochter bleef wel werkzaam als manager van jullie hotel. De familie N. (...) is een machtige familie met veel connecties en u vreest vooral de broers van P. (...) en E. (...). Niet lang nadat jullie bij uw schoonvader introkken, brak uw echtgenote haar been nadat zij was gevallen door een lage bloeddruk. Zij ging hiervoor met uw dochter naar het ziekenhuis in Tirana voor een prothese. In augustus 2015 verlieten er veel Albanezen het land om elders asiel aan te vragen. Jullie deden dit ook en gingen naar Duitsland waar jullie een verzoek tot internationale bescherming indienden. Uw echtgenote had daar echter opnieuw een ongeval waardoor de prothese in haar been verwijderd werd. Er werd een ingreep gepland voor een nieuwe prothese, maar omdat de sociale dienst niet betaald had voor de voorgaande medische zorgen, werd dit geannuleerd. Jullie kregen een negatief antwoord in Duitsland en moesten hierna zo snel mogelijk het land verlaten. U en uw zoon keerden in juni 2016 terug naar Albanië, net zoals veel andere Albanezen, en op dat moment werden jullie gefilmd door een tv-zender. Na uw terugkeer naar Albanië keerde u terug naar uw eigen woning/hotel in Velipojë om er alles op orde te zetten voor wanneer uw dochter zou terugkomen om de toeristen er te ontvangen. U verwachtte er tevens de poetsvrouwen. Twee dagen na uw aankomst riep er iemand u vanuit de tuin. U dacht dat het een buurman was, maar wanneer u de voordeur opendeed, richtte T. (...), de oudere broer van E. (...) en P. (...), een wapen op u. Hij had jullie herkend op de beelden van de televisie. Hij zei dat hij naar daar was gekomen om zijn broer te wreken. U probeerde hem onder druk te zetten en zei tegen hem dat hij u daar niet zou kunnen doden en dat zijn hand aan het bibberen was. Wanneer hij naar zijn wapen keek, greep u zijn hand en richtte u het wapen naar beneden. U gaf hem een kopstoot waarbij hij op de grond viel. Het wapen ging af en de kogel ging door uw been. T. (...) had het bewustzijn verloren, waardoor u het wapen kon nemen en uw been afbinden. Wanneer hij wakker werd, zei u tegen hem dat u hem kon vermoorden, maar dat u dat niet wilde en dat hij zo snel mogelijk moest vertrekken. U beloofde hem tevens dat u geen aangifte zou doen en u hield het wapen bij. Door uw verwonding kon u het hotel niet meteen verlaten en ging uw schoonbroer naar de apotheek. Hij kwam dan samen met zijn echtgenote, die verpleegkundige is, om u te verzorgen. Na een week keerde u terug naar de woning van uw schoonvader. Een week later pleegde T. (...) zelfmoord. U vermoedt omdat hij geen bloedwraak had kunnen nemen. U vernam van een neef van hem J.N. (...), die tevens een vriend van u was, dat er tijdens zijn begrafenis een afscheidsbrief werd gevonden. Hierin stond dat hij zich niet had kunnen wreken, maar hij vroeg aan zijn drie jongere broers om u en uw zoon te vermoorden. Uw zoon verliet nog eenmaal de woning om voor u naar de apotheek te gaan. Uw echtgenote, dochter en kleinzoon keerden in juli 2016 terug naar Albanië. Uw zoon vertrok een maand na hun aankomst opnieuw naar Duitsland. U, uw echtgenote en uw dochter volgden in november 2016. Jullie verbleven hier tot april 2017 wanneer jullie een bevel kregen om uit Duitsland te vertrekken. Uw dochter keerde met haar zoon terug naar Albanië. U en uw echtgenoot gingen hierna naar Frankrijk waar jullie in een Dublinprocedure terecht kwamen. In maart 2018 werd jullie dan gevraagd om naar Duitsland terug te keren. Jullie vroegen echter om naar Albanië terug te keren omdat jullie schrik hadden anders een inreisverbod voor Europa te krijgen. De broer van uw echtgenote kwam jullie halen op de luchthaven en bracht jullie naar een bevriende familie in Kosovo. U en uw echtgenote keerden nu en dan terug naar Shkodër of Tirana voor administratieve zaken, zoals de vernieuwing van uw paspoort. U bleef er echter niet slapen en u nam steeds een taxi of uw schoonbroer voerde u. De laatste keer dat u in Albanië was, was op 25 of 26 augustus 2021 om er een volmacht achter te laten in verband met de verkoop van uw hotel. Op 27 augustus 2021 reisden u en uw echtgenote vanuit Kosovo naar België. U diende op 9 september 2021 een verzoek tot internationale bescherming in. U vreest nog steeds gedood te worden omwille van de twee bloedwraaken waarin u betrokken bent omdat familie van L. (...) en uw broers Albanië reeds hebben verlaten. U vernam hier in België dat uw broer M.S. (...) (O.V. (...)) hier verbleef en het vluchtelingenstatuut had verkregen.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; uw originele identiteitskaart; uw originele rijbewijs alsook uw rijbewijs voor zwaar vervoer; een aantal originele werkdocumenten waaruit blijkt dat u werkzaam was bij de Albanese spoorweg; originele attesten van gezinssamenstelling van uw eigen gezin en het gezin van uw vader; een origineel document waaruit blijkt dat uw vader ten tijde van het communistisch regime een

politiek gevangene was; kopieën van brieven van de dorpshoofden van Sheshaj, s.d., en Pulaj Plazhe, datum onleesbaar, betreffende jullie problemen: een kopie van een brief van Z.N.O. (...), s.d., die stelt dat jullie meestal bij hem in Kosovo verbleven hebben in de periode maart 2018 tot november 2019.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uw echtgenote wegens haar gezondheidsproblemen niet over alle feiten volledig heeft ingelicht. U wenst dat uw echtgenote enkele zaken niet verneemt (CGVS, p. 2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werden jullie administratieve dossiers gesplitst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U stelde Albanië verlaten te hebben omdat u er betrokken bent in twee bloedwraken ten gevolge van moorden begaan in 1997 en 2012 door een familielid van u.

Wat betreft uw verklaring geïnviseerd te worden door de familie N. (...) ten gevolge de moorden in 2012 (CGVS, p. 6), moet vooreerst gewezen worden op onderstaande vaststellingen. Uit de verklaringen van u en uw echtgenote blijkt dat jullie beiden een bijzonder gebrekkige kennis hebben over de vermoorde personen en de daaropvolgende bloedwraak. Zo verklaarde u dat u met P. (...) en E.N. (...) op school had gezeten en zij bij hun overlijden 36 en 38 jaar oud waren (CGVS, p. 11-12). Uw echtgenote – die pas na jullie huwelijk in 1987 naar Rrëshen verhuisde – verklaarde dat E; (...) en P.N. (...) 29 of 30 jaar oud waren bij hun overlijden en zij hen nog had verzorgd als kinderverzorgster in de kribbe (CGVS V. (...), p. 9, 13). Voorts verklaarde u dat u via uw vader te weten kwam dat L. (...) deze personen vermoord had en dat u vanaf dat moment binnen diende te blijven om niet vermoord te worden. Gevraagd echter van wie hij deze informatie had, stelde u dat u dit niet wist en dat het u bovendien ook niet echt interesseerde (CGVS, p. 9-10). Gelet op de impact van deze boodschap op uw leven, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hier toch vragen over stelt of enige interesse in vertoont. U kwam bovendien pas te weten wie de derde vermoorde persoon was wanneer de echtgenote van uw broer S. (...) u dat hier pas vertelde (CGVS, p. 9). U verklaarde verder dat u de drie jongere broers van E. (...) en P. (...) vreest, maar u wist niet met zekerheid te zeggen wat hun namen waren, noch wist u waar zij momenteel verblijven (CGVS, p. 10). Ook wanneer u door een lid van de familie N. (...) werd ingelicht dat er persoonlijke dreigingen tegen u en uw zoon waren geformuleerd, informeerde u niet bij hen wie u exact diende te vrezen (CGVS, p. 13-14). Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Ook de vaststelling dat u, wanneer u na 2018 in Kosovo verbleef, regelmatig terug naar Albanië reisde, onder meer voor een paspoort, een identiteitskaart, formaliteiten voor de verkoop van uw hotel en volgens uw echtgenote ook voor een vaccin (CGVS, p. 6-7, 14 / CGVS V. (...), p. 4) komt de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees niet ten goede. Dat u hierbij voorzichtig was, niemand op de hoogte was en u steeds dezelfde dag terugkeerde naar Kosovo (CGVS, p. 14), kan gelet op de ernst van de door u beweerde vrees echter weinig overtuigend over. Integendeel uit de verklaringen van uw echtgenoot blijkt dat u bijvoorbeeld na uw vaccinatie wel degelijk overnachtte bij haar familie (CGVS V. (...), p. 4, 16). Ook uit de door u neergelegde brief van Z.N.L. (...) blijkt dat u, in tegenstelling tot uw beweringen dat u hier verbleef tot uw vertrek naar België (CGVS, p. 4), enkel bij hem in Kosovo verbleef van maart 2018 tot november 2019. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook ernstig de geloofwaardigheid van uw beweerde persoonlijke betrokkenheid bij de bloedwraak ten gevolge van de moorden op E. (...) en P.N. (...).

Hoe dan ook, ook al erkent het Commissariaat-generaal dat uw broer M.S. (...) in december 2017 door de Conseil du Contentieux des Etrangers de vluchtelingenstatus toegekend kreeg wegens de bloedwraken waarin uw familie betrokken zou zijn, moet opgemerkt worden dat - rekening houdend met actuele informatie uit januari 2023 aangaande het voorhanden zijn van nationale bescherming en die aan uw administratieve dossier werd toegevoegd - u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u persoonlijk anno 2023 voor de beweerde bloedwraakwesties geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan

van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft immers in Albanië nooit de politie gecontacteerd naar aanleiding van de bloedwraakkwesies (CGVS, p. 15). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat indien u dit aan de politie zou vertellen, de politie aan de tegenpartij zou vertellen waar u woont en zij hiervoor dan geld zullen betalen (CGVS, p. 15), kan niet weerhouden worden.

Immers uit uw verklaringen blijkt dat u uw uitspraken enkel baseert op dat u ziet hoe het er in Albanië aan toe gaat en dat er overal corruptie is. U kende zelf evenwel nog nooit een situatie waarin de politie u niet geholpen had (CGVS, p. 15). U beweerde voorts dat de familie N. (...) machtige mensen kent binnen politie en justitie en zij twee parlementsleden in hun familie hebben. Met uitzondering van de namen van de twee parlementsleden, kon u evenwel niet concretiseren wie de familie aan machtige mensen binnen politie en justitie kent. U had evenmin voorbeelden waaruit concreet kon blijken dat uw belagers reeds in het verleden hun affiliatie met enkele gezagsdragers in hun voordeel hebben gebruikt (CGVS, 14-15).

Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>), alsook uit de Country Policy and Information Note. Albania: Blood feuds van januari 2023, toegevoegd aan uw administratief dossier, dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, er bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Er is ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van het actieplan is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de

jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen.

Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit, uw werkverleden en de politieke vervolging van uw familie tijdens het communistische regime worden hier niet betwist. De gezinssamenstellingen tonen enkel de band aan met uw vader/broers, maar zeggen niets over de familieband met L.M. (...). Wat betreft de brieven van de dorpschoude over uw betrokkenheid bij de bloedwraak uit 2012, dient te worden opgemerkt dat uit informatie blijkt dat dergelijke documenten eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn waardoor de bewijswaarde miniem is. De brief van Z.N.O. (...) werd reeds hierboven besproken.

Wat betreft dat uw broer M.S. (...) (O.V. (...)) in België de vluchtelingenstatus verkreeg, dient er op gewezen te worden dat elk verzoek tot internationale bescherming op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker wijst er in wat zich aandient als een enig middel vooreerst op dat het CGVS in de bestreden beslissing, waarin verwezen wordt naar de erkenning als vluchteling van zijn broer, geenszins kon oordelen dat de familie niet betrokken was in een bloedwraak. Verzoeker stelt, verwijzende naar algemene informatie en naar zijn eerder afgelegde verklaringen, verder dat hij een vergelijkbaar gevaar loopt als zijn broer M.S., die in december 2017 door verweerder werd erkend als vluchteling.

“Dat dit risico ernstig was, wordt verder bevestigd door het gegeven dat allé broers uiteindelijk het land ontvluchten (behoudens één broer. die gehandicapt is) (verhoor G. (...), p. 2).

Het loutere gegeven dat de verzoekende partij onvoldoende op de hoogte zou zijn geweest van de namen van de broers van de vermoorde E. (...) en P.N. (...) en hun huidige verblijfplaats is dienvolgens onvoldoende om te oordelen dat het gezin geen reëel risico op vervolging zou lopen in Albanië. Bovendien werd tijdens de asielprocedure uitdrukkelijk benadrukt dat de broers van E. (...) en P. (...) nog zeer jong waren en twee ervan zelfs geboren werden na de verhuis van de verzoekende partij zodat het niet kan worden verweten geen preciezere informatie over deze broers te hebben (verhoor verzoekers echtgenote, p. 14).”

Verzoeker vervolgt:

“Volgens het CGVS zouden verzoekers daadwerkelijk bescherming kunnen doen op de Albanese autoriteiten.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoekers broer werd erkend als vluchteling ingevolge de bloedwraak in 2017.

Bijgevolg was men van oordeel dat hij geen daadwerkelijke bescherming kon doen op de bescherming van overheidswege.

Het CGVS motiveert niet waarom verzoeker dit wel zou kunnen doen.

In de bestreden beslissing verwijst zij naar de COI Focus van december 2022. Deze COI-focus gaat echter terug op een fact finding mission uit juni 2017, dus van voorafgaand aan de erkenning van verzoekers broer als vluchteling in december 2017.

Er wordt aldus niet wettig gemotiveerd waarom verzoeker toegang zou hebben tot overheidsbescherming, terwijl dat eind december 2017 werd geoordeeld dat zijn broer deze toegang niet had.

In de COI Focus wordt verder informatie toegevoegd die dateert van na 2017. In deze passages wordt het volgende vermeld:

(...)

De ngo Global Initiative heeft echter het volgende rapport gepubliceerd:

(...)

Uit voormeld rapport kan geenszins niet worden afgeleid dat de ngo Global Initiative van mening is dat de Albanese overheid een daadwerkelijke bescherming zou bieden tegen bloedwraak.

Verder wordt er in COI Focus verwezen naar het gegeven dat diverse rapporten niet meer rapporteren over het fenomeen van bloedwraak in Albanië. Dit betekent echter geenszins dat het fenomeen niet meer zou bestaan. Integendeel:

(...)

In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar een andere ,rapport genaamd “Country Policy and Information Note. Albania: Blood feuds” van januari 2023, dat werd opgesteld door de Britse overheid. Voormeld rapport zou aantonen dat de slachtoffers van bloedwraak genieten van een daadwerkelijke bescherming door de overheid.

Echter, dezelfde overheid heeft eveneens het volgende rapport gepubliceerd: “Report of a fact-finding mission Albania: Blood feuds; Conducted between 21 and 25 November 2022. Dat rapport bestaat uit een reeks van interviews bevat de volgende interviews:

(...)

Ook het rapport “Country Policy and Information Note. Albania: Blood feuds” zelf vermeldt weliswaar dat acties ondernomen werden door de Albanese overheid om bloedwraak tegen te gaan, maar bevestigt niettemin dat de daadwerkelijke bescherming tegen bloedwraak problematisch blijft:

(...)

Rekening houdende met de voormelde inhoud bewijst het CGVS niet dat de slachtoffers van bloedwraak zouden kunnen beschikken over een daadwerkelijke bescherming door de overheid.

Er blijkt afdoende dat verzoeker tussen 2012 en 2015, jaar van zijn vlucht uit Albanië leefde in isolatie. Er kan bijgevolg niet geoordeeld worden dat verzoeker daadwerkelijk bescherming zou kunnen krijgen van de Albanese overheid.

Daarenboven blijkt eveneens uit het dossier dat in casu de overheidsbescherming niet afdoende was.

De dader werd opgesloten, maar kon vrijkomen na het betalen van smeergeld. Onmiddellijk na zijn vrijlating, pleegde hij nieuwe moorden, die ertoe leidden dat de familie M. (...) in nog groter gevaar terechtkwam. De familie overleefde sindsdien in isolatie, vooraleer te vluchten naar het buitenland.

Terecht stelde verzoeker dan ook geen enkel vertrouwen te hebben in de vermeende overheidsbescherming, zeker nu de familie N. (...) banden had met het politionele apparaat, een gevoel dat dat trouwens heerst bij een groot deel van de slachtoffers van bloedwraak:

(...)

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS voorhoudt, doet de loutere vaststelling dat verzoeker een paar keer teruggekeerd zijn naar zijn eigen land geen afbreuk aan hun reële vrees op vervolging in Albanië.

Het CGVS gaat er immers aan voorbij dat deze terugkeer het rechtstreekse gevolg was van het gegeven dat hun asielprocedure in het buitenland was afgewezen (verhoor G. (...), p. 11).

Daarenboven verbleef het gezin enkel zeer kortstondig in Albanië, om vervolgens naar Kosovo te gaan. Vanuit Kosovo werden er slechts een paar verplaatsingen verricht naar Albanië. Het betrof uiterst beperkte verplaatsingen naar een ander gebied in Albanië van een uiterst beperkte duur. Deze bezoeken waren bovendien gericht op een verder verblijf in Europa, met name waren ze gelinkt aan de verkoop van de eigendom teneinde de familie in staat te stellen te kunnen overleven in het buitenland en het verkrijgen van een paspoort en identiteitskaart om te kunnen terugkeren in Europa. De bezoeken waren van te geringe aard en duur en kunnen in geen enkel opzicht worden gelijkgesteld met een daadwerkelijk verblijf op het grondgebied. Ten overvloede voegt de verzoekende partij hieraan toe dat zij nooit meet teruggekeerd zijn naar Rreshen en sinds de eerste bloedwraak in 1997 de vader van M.G. (...) niet meer terugzagen (verhoor G. (...), p. 8).

Uiterst ondergeschikt blijkt ook nog uit het rapport van Home Office van 2020 dat bloedwraak niet noodzakelijk impliceert dat de betrokken slachtoffers voortdurende opgesloten leven:

(...)"

Verzoeker concludeert:

"Op grond van voormelde motieven kon het CGVS dan ook niet wettig de asielaanvraag van de verzoekende partij afwijzen. Daarbij werd geen rekening gehouden met het gegeven dat verzoekers broer wel werd erkend als vluchteling in 2017, en dit ingevolge de bloedwraak waarin de familie zat, minstens is het geenszins duidelijk waarom de ene broer wel en de andere broer geen vluchtelingenstatus zou kunnen worden toegekend."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

De bestreden beslissing te hervormen en het statuut van erkend vluchteling, ondergeschikt subsidiaire bescherming te willen toekennen.

Ondergeschikt, het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek".

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde landeninformatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Uit een lezing van het voorliggende verzoekschrift blijkt dat verzoeker, die een inhoudelijke kritiek voert op de motieven die ten grondslag liggen van de bestreden beslissing, zich in wezen beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij aldaar slachtoffer zou riskeren te worden van bloedwraak en omdat hij van mening is dat hij in dit kader in zijn land van herkomst geen bescherming kan verkrijgen.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker op deze basis niet in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming, en dit omdat (i) verzoeker en diens echtgenote een bijzonder gebrekkige kennis vertoonden over de vermoorde personen en de daaropvolgende bloedwraak; (ii) verzoeker daarnaast een gebrek aan interesse vertoonde inzake de kern van zijn asielrelaas, hetgeen afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid; (iii) verzoeker en diens echtgenote wanneer zij na 2018 in het buitenland verbleven regelmatig bleven terugreizen naar Albanië, en dit onder meer voor een paspoort, een identiteitskaart, formaliteiten voor de verkoop van zijn hotel en een vaccin, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees; (iv) uit de neergelegde brief van Z.N.O. blijkt dat verzoeker, in tegenstelling met zijn bewering dat hij daar verbleef tot aan zijn vertrek naar België, enkel bij deze persoon in Kosovo verbleef van maart 2018 tot november 2019; (v) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij inzake de beweerdde bloedwraakkwestie anno 2023 geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokalen en/of hogere autoriteiten. In het kader van de motieven inzake deze laatste overweging wordt in de bestreden beslissing onder meer gesteld:

“Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Waar de motieven inzake de voormelde elementen *prima facie* steun lijken te vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht lijken te zijn, dient echter te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing en dit dossier, zoals verzoeker meermaals benadrukt in het verzoekschrift, eveneens blijkt dat verzoekers broer (nog steeds) erkend is als vluchteling in België. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd:

“Hoe dan ook, ook al erkent het Commissariaat-generaal dat uw broer M.S. (...) in december 2017 door de Conseil du Contentieux des Etrangers de vluchtelingenstatus toegekend kreeg wegens de bloedwraak waarin uw familie betrokken zou zijn, moet opgemerkt worden dat - rekening houdend met actuele informatie uit januari 2023 aangaande het voorhanden zijn van nationale bescherming en die aan uw administratieve dossier werd toegevoegd - u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u persoonlijk anno 2023 voor de beweerdde bloedwraakkwesties geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan

van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

(...)

Wat betreft dat uw broer M.S. (...) (O.V. (...)) in België de vluchtelingenstatus verkreeg, dient er op gewezen te worden dat elk verzoek tot internationale bescherming op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld."

Daar verzoekers broer als vluchteling werd erkend omwille van dezelfde bloedwraak als deze waarop verzoeker zich in het kader van het voorliggende verzoekschrift beroept, dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing *prima facie* steun lijken te vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht lijken te zijn, eveneens afbreuk lijkt te doen aan zowel de ernst, de geloofwaardigheid als de gegrondheid van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers broer. Bijgevolg lijkt het gegeven dat verzoekers broer (nog steeds) erkend is als vluchteling, hetgeen onder meer impliceert dat in hoofde van deze broer werd geoordeeld dat er in diens land van herkomst geen bescherming in de voormelde zin aanwezig is, onverenigbaar met de inhoud van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Het is de Raad te dezen onmogelijk een zicht te krijgen op de redenen waarom verzoekers problemen en vrees niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming terwijl zijn broer op grond van diezelfde problemen en vrees wel (nog steeds) erkend is als vluchteling.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 maart 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT